

ИЗВЕШТАЈ О НАУЧНОЈ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Презиме, име једног
родитеља и име
Датум и место рођења

Милица, Ненад, Ђорђевић
22.06.1998. у Врању

Основне студије

Универзитет
Факултет
Студијски програм
Звање
Година уписа
Година завршетка
Просечна оцена

Универзитет у Нишу
Филозофски факултет
психологија
дипломирани психолог
2017
2021
9,66

Мастер студије, магистарске студије

Универзитет
Факултет
Студијски програм
Звање
Година уписа
Година завршетка
Просечна оцена
Научна област
Наслов завршног рада

Универзитет у Нишу
Филозофски факултет
психологија
мастер психолог
2021
2022
10,00
психологија
Испитивање информационог социјалног утицаја фиктивне већине у ситуацији препознавања лица

Докторске студије

Универзитет
Факултет
Студијски програм
Година уписа
Остварен број ЕСПБ болова
Просечна оцена

Универзитет у Нишу
Филозофски факултет
психологија
2022.
120
9,64

ПРИКАЗ НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КАНДИДАТА

Р. бр. Аутор-и, наслов, часопис, година, број волумена, странице Категорија

Dordević, M. (2024). Analysis of Female Portraits from Differeht Paintnig Styles by Pablo Picasso un Light of Cognitive Theory of Aesthetic Decision-Making. *Facta Universitatis, Series: Visual Arts and Music, Vol.10, No2*, 95-106.
<https://doi.org/10.22190/FUVAM240917007D>

Кратак опис садржине (до 100 речи)

Студија испитује естетске процене женских портрета из различитих уметничких периода Пабла Пикаса (плави и ружичасти период, аналитички и синтетички кубизам) у оквиру когнитивне теорије естетског одлучивања. Циљ је био да се утврди да ли се процене разликују у односу на три димензије: хармонију (H), редунданцу (R) и дистанцу (D), као и да се анализирају њихови трендови кроз време. У истраживању је учествовало 55 младих одраслих особа. Резултати једнофакторске ANOVA показали су статистички значајне разлике у све три димензије у зависности од уметничког периода, као и трендове који су углавном били у складу са теоријски очекиваним обрасцима естетског одлучивања.

М52

	Рад припада научној области докторске дисертације	ДА	НЕ	ДЕЛИМИЧНО	
	Đorđević, M. & Milićević, N. (2023). Does Conformity Really Exist? Examination of Information Social Influence in the Recognition of the Color. <i>Godišnjak za psihologiju, Vol 20</i>, 25-36. https://doi.org/10.46630/gpsi.20.2023.02 Кратак опис садржине (до 100 речи) Истраживање испитује информациони социјални утицај у препознавању редоследа боја, као и разлике у одабиру стимулуса у две ситуације: без и са одговора уметника. Узорак је чинило 50 испитаника ($M = 41,5$; $SD = 15,8$). У обе фазе испитаници су памтили стандардни стимулус и бирали тачан одговор међу четири понуђена, при чему је друга фаза укључивала информацију о одговору уметника. Резултати показују конформирање у 23% случајева и статистички значајну разлику у избору стимулуса између услова ($t(49) = -3,06$, $p = .004$, $d = -0,432$), при чему испитаници чешће бирају стимулус који је уметник означио као тачан.				
2	Рад припада научној области докторске дисертације	ДА	НЕ	ДЕЛИМИЧНО	M52
	Milićević, N. & Đorđević, M. (2024). The Examination of Aesthetic Evaluations of Female Portraits in Pablo Picaasso's Oeuvre. <i>Godišnjak za psihologiju Vol 21</i>. 67-84. https://doi.org/10.46630/gpsi.21.2024.05 Кратак опис садржине (до 100 речи) Студија испитује разлике у естетским проценама женских портрета из различитих периода Пикасовог стваралаштва, у погледу потенцијала побуђености и примордијалног садржаја, као и њихове временске трендове у оквиру еволутивне теорије Колина Мартиндејла. Узорак је чинило 55 одраслих испитаника. Стимулуси су обухватили 16 портрета из плавог и ружичастог периода, аналитичког и синтетичког кубизма. Резултати једнофакторске ANOVA показали су значајне разлике у потенцијалу побуђености и примордијалном садржају између периода, као и очекиване линеарне трендове кроз време. Налази указују да испитаници јасно разликују уметничке периоде, уз препоруку за даља истраживања на већим узорцима и дубљу квалитативну анализу естетског искуства.				
3	Рад припада научној области докторске дисертације	ДА	НЕ	ДЕЛИМИЧНО	M52
	Milićević, N. & Đorđević, M. (2024). The Creation of a Work of Art and the Method of Serial Reproduction of Geometric Stimuli. <i>Facta Universitatis, Series: Visual Arts and Music, Vol.10, No2</i>, 107-118. https://doi.org/10.22190/FUVAM240618008M Кратак опис садржине (до 100 речи) Студија се заснива на Бартлетовим експериментима серијске репродукције и испитује њихову примену у разумевању настанка уметничког дела и стилских промена. У првој фази, 30 студената уметности је методом групне серијске репродукције обрађивало геометријске стимулусе са задатком повећања оригиналности, чиме је добијено 30 нових стимулуса. У другој фази, 270 студената психологије давало је естетске процене на скалама семантичког диференцијала. Резултати показују пораст допадљивости и уметничке вредности кроз фазе репродукције, уз тенденцију рационализације и наглашавања. Налази потврђују хипотезе и указују на значај метода за проучавање естетских и стилских трансформација.				
4	Рад припада научној области докторске дисертације	ДА	НЕ	ДЕЛИМИЧНО	M52
	Кратак опис садржине (до 100 речи)				
5	Рад припада научној области докторске дисертације	ДА	НЕ	ДЕЛИМИЧНО	

НАПОМЕНА: уколико је кандидат објавио више од 5 радова, додати нове редове у овај део документа

ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА КАНДИДАТА ЗА ПОДНОШЕЊЕ ЗАХТЕВА ЗА ОДОБРАВАЊЕ ТЕМЕ

Кандидат испуњава услове предвиђене Законом о високом образовању, Статутом Универзитета и Статутом Факултета да поднесе захтев за одобравање теме докторске дисертације ДА НЕ

Кандидаткиња Милица Ђорђевић, мастер психолог, испуњава све услове предвиђене одговарајућим законским и подзаконским актима, што укључује Закон о високом образовању, Статут Универзитета у Нишу, Статут Филозофског факултета у Нишу, Правилник о поступку припреме и условима за одбрану докторске дисертације Универзитета у Нишу и Правилник о докторским академским студијама Филозофског факултета у Нишу, да поднесе захтев за одобравање теме докторске дисертације. *бразложење*

ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА МЕНТОРА

Име и презиме, звање

Кристина Ранђеловић, Ванредни професор

Ужа научна област за коју је изабран у звање Психологија
Датум избора 9.3.2022.
Установа у којој је запослен Филозофски факултет, Универзитет у Нишу
Е-пошта kristina.randjelovic@filfak.ni.ac.rs

Најзначајнији радови ментора из научне области којој припада тема докторске дисертације

Р. бр.	Аутор-и, наслов, часопис, година, број волумена, странице	Категорија
1.	Randelović, K., Smederevac, S., Čolović, P., & Corr, P. J. (2018). Fear and anxiety in social setting. <i>Journal of individual Differences</i> . 39(2), pp. 61-75 https://doi.org/10.1027/1614-0001/a000251	M23
2.	Randelović, K., & Ćirović, N. (2022). Social anxiety and rumination in the context of the revised reinforcement sensitivity theory and the mediation model of social anxiety. <i>M23 Psihologija</i> , 55(1), 1-24. https://doi.org/10.2298/psi200702034R	
3.	Randelović, K., & Ristić, M. (2025). What predicts subjective perception of physical health among employees? Contributions of demographic and psycho-social factors. <i>Facta Universitatis, Series: Physical Education and Sport</i> , 23(2) 65-78. https://doi.org/10.22190/FUPES250820008R	M24
4.	Hedrih, V., Ristić, M., & Randelović, K. (2017). Vocational interests of recreational athletes. <i>Facta Universitatis: Series Physical Education and Sports</i> , 15(1), 37-48. https://doi:10.22190/FUPES1701037H *Korigendum http://casopisi.junis.ni.ac.rs/index.php/FUPPhysEdSport/article/view/3570	M24
5.	Randelović, K. M., & Randelović, D. J. (2025). Asertivnost i samopouzdanje kao prediktori negativnog afektivnog statusa kod adolescenata - uloga pola i mesta stanovanja - Beograd i Kosovska Mitrovica. <i>Baština</i> , (67), 397-409. https://doi:10.5937/bastina35-61721	M51
6.	Randelović, M. K., & Želeskov Đorić, D. J. (2017). Fear of negative evaluation and social anxiety in the context of the revised reinforcement sensitivity theory. Collection of papers of the faculty of philosophy, XLVII (3), University of Priština, Faculty of philosophy, pp. 239-259. https://doi:10.5937/ZRFFP47-14985	M51
7.	Randelović, K., Nikolić, M., & Todorović, J. (2024). Ego states and tendency towards psychosomatics. <i>Psychological Applications and Trends</i> , 453-455 https://doi.org/10.36315/2024inpact106	M33
8.	Stojiljković, S., & Randelović, K. (2021). Personality traits as predictors of burnout of employees in Serbia. <i>Thematic proceedia of the VII International Scientific and Practical Conference "Psychological health of the person: Life resource and life potential"</i> . pp. 50-58. UDC 159.9.072 ISBN 978-5-94285-221-4	M33

Менторства у последње три године

Р. бр.	Име и презиме докторанда, тема докторске дисертације, факултет/универзитет	Датум именов.	Датум одбране
1.	Милош Стојадиновић Провера валидности дводимензионалног модела одлучности Даквартове у Србија, Филозофски факултет, Универзитет у Нишу	23.9.2022	/
Ментор испуњава услове предвиђене Законом о високом образовању, Статутом Универзитета и Статутом Факултета			

ДА НЕ

Научне референце предложеног ментора, проф. др Кристине Ранђеловић, у последњих десет година директно произилазе из уже научне области којој припада тема дисертације, чиме се потврђује њена компетентност за вођење кандидата кроз истраживање ефеката људских и AI агената на социјални утицај. Објављени радови менторке у водећим научним часописима обухватају кључне аспекте овог истраживања, укључујући диспозиционе карактеристике личности, емоционалну емнатију и когнитивне процесе, што је неопходно за валидацију Скале психолошког антропоморфизма са AI и тестирање постављених хипотеза.

Број остварених поена и категоризација радова у претходном десетогодишњем периоду у потпуности задовољавају критеријуме прописане чланом 13. Правилника Универзитета у Нишу, осигуравајући висок ниво стручног надзора над изработом ове докторске дисертације.азложсење.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ТЕМЕ

Предлог наслова теме докторске дисертације	Ефекти људског агента и агента вештачке интелигенције на формирање информационог социјалног утицаја
Научно поље	друштвено-хуманистиче науке
Научна област	Психологија
Ужа научна област	социјална психологија
Научна дисциплина	психологија социјалног утицаја у интеракцији човек-вештачка интелигенција

1. Предмет научног истраживања (до 800 речи)

Савремени технолошки развој, а пре свега брзи напредак вештачке интелигенције (AI), све више обликује наше свакодневне активности, комуникацију и доношење одлука. Повећана присутност AI система у свакодневном животу доводи до потребе за дубљим разумевањем психолошких процеса који прате интеракцију са овим системима. Један од кључних појмова у овом контексту је психолошки антропоморфизам, односно тенденција људи да нељудским агентима приписују психичке особине, ментална стања, намере и емоције (Epley et al., 2007, 2008).

Иако је психолошки антропоморфизам све актуелнији у интердисциплинарним истраживањима, у српском културолошком и језичком контексту не постоји стандардизован инструмент за његово мерење са AI, што ограничава локалне и кроскултуралне анализе, као и примену у дизајну технологија. Студија 1 је усмерена на превод, адаптацију и испитивање психометријских карактеристика Скале психолошког антропоморфизма са AI (AI-PAS; Shen et al., 2024), укључујући факторску структуру, поузданост и конвергентну и дивергентну валидност. Циљ је утврдити да ли адаптирани инструмент задржава очекиване релације са сродним и различитим конструктима на српском узорку.

Студије 2 и 3 се баве информационом социјалним утицајем, односно утицајем туђих процена на наше понашање у ситуацијама несигурности (Deutsch & Gerard, 1955). Првобитна истраживања су фокусирана на испитивање информационог социјалног утицаја са људским агентима (Berns et al., 2005; Haun et al., 2016; Kim & Hommel, 2015; Morgan et al., 2012), док са развојем AI све је више радова који испитују информациони социјални утицај са AI агентима (Hertz & Wiese, 2018; Lee & See, 2004; Lucas et al., 2019; Yeomans et al., 2019). На нашим просторима овај проблем је још недовољно истражен. Поменуте студије испитују да ли људи у ситуацијама објективних или субјективних задатака више прате информације AI или људских агената, као и одложене ефекте након уклањања агената (Riva et al., 2022). Поред тога, провером НАВА–МАВА модела испитује да ли не-људски агенти боље обављају аналитичке задатке, док људски агенти боље решавају задатке који захтевају социјалну или емоционалну интелигенцију (de Winter & Dodou, 2014; Fitts, 1951; Glikson & Woolley, 2020; Rappaport, 1970). Такође, ове студије ће испитивати да ли ефекат AI и људског агента на процене испитаника о објективном задатку остаје присутан након уклањања агената, односно испитаће се одложени ефекат. (Riva et al., 2022). Као и којег од агента испитаници сматрају тачнијим, човека, AI или ниједног од њих (Riva et al., 2022).

Студија 2 проширује претходне експерименталне процедуре кроз испитивање медијационих односа између усамљености као предиктора, психолошког антропоморфизма са AI као медијатора и информационог социјалног утицаја са AI као критеријума. Истраживања показују да појединци који се осећају усамљено имају већу склоност да AI системима приписују људске карактеристике, што може ублажити осећај социјалне изолације (Epley et al., 2008; Eyssel & Reich, 2013). Усамљеност такође повећава осетљивост на информациони социјални утицај, посебно када је AI перципиран антропоморфно, јер приписивање људских карактеристика повећава вероватноћу да се AI доживи као релевантан социјални агент и поуздан извор информација (Peng et al., 2024).

Све три студије теже дубљем разумевању односа људи према AI, механизма конформизма и улоге социјалних и индивидуалних фактора у интеракцији са дигиталним агентима. Ово истраживање доприноси развоју локализованог инструмента за мерење психолошког антропоморфизма, теоријском и практичном разумевању информационог социјалног утицаја и пружа основу за унапређење дизајна AI система који боље одговара потребама корисника.

2. Циљ научног истраживања (до 500 речи)

Један од циљева овог истраживања је адаптација и валидизација Скале психолошког антропоморфизма са AI (AI-PAS) у српском контексту (Shen et al., 2024). Први аспект истраживања подразумева превођење и адаптацију оригиналног инструмента, као и процену његове поузданости помоћу интерне конзистентности (Cronbach α и McDonald ω) и проверу факторске структуре конфирматорном факторском анализом. Поред тога, истраживање има за циљ испитивање конвергентне валидности скале, кроз анализу повезаности димензија психолошког антропоморфизма (личност, емпатија и ум) са екстраверзијом и пријатношћу по HEXACO моделу личности (Ashton & Lee, 2009), укључујући и њихове фацете, као и са емоционалном емпатијом (Davis, 1983). Истраживање ће такође испитати дивергентну валидност инструмента кроз анализу односа димензија психолошког антропоморфизма (личност, емпатија и ум) са искреношћу/понижношћу и савесношћу по HEXACO моделу личности (Ashton & Lee, 2009) и глобалним самопоштовањем (Rosenberg, 1965). На тај начин ће се утврдити да ли адаптирана скала поуздано и валидно мери перцепцију антропоморфних карактеристика AI у српском контексту, као и да ли различите димензије инструмента кореспондирају са релевантним личностним особинама и психолошким конструкцијама.

Такође, циљ овог истраживања је испитивање утицаја AI агената и људског на информациони

социјални утицај испитаника приликом процене објективних стимулуса (Asch, 1956; Epley et al., 2007). Истраживаће се да ли постоје разлике у степену конформирања са AI у односу на људског агента, као и одложени ефекат ових агената на процене испитаника након уклањања стимулуса. Као и, биће анализирана расподела процена испитаника о тачности агената (AI, човек или ниједан од њих) у условима утицаја агената на излагање објективних стимулуса. Поред тога, истраживање има за циљ испитивање медијационих ефеката димензија психолошког антропоморфизма са AI (личности, емпатије и ума) у односу усамљености и склоности ка информационом социјалном утицају (Waytz et al., 2014). Кроз три независна медијациона модела процењиваће се утицај сваке димензије на везу између усамљености и информационог социјалног утицаја, како би се боље разумели механизми којима перцепција антропоморфних карактеристика AI обликује социјално-когнитивне процесе.

Циљ овог истраживања ће бити и испитивање утицаја AI и људског агента на информациони социјални утицај испитаника приликом процене субјективних стимулуса (Asch, 1956; Epley et al., 2007). Истраживаће се да ли постоје разлике у степену конформирања са AI у односу на људског агента, као и одложени ефекат ових агената на процене испитаника након уклањања стимулуса. Поред тога, биће анализирана расподела процена испитаника о тачности агената (AI, човек или ниједан од њих) у условима утицаја агената на излагање субјективних стимулуса. Резултати пружају увид у механизме конформирања и перцепцију поузданости различитих агената (Waytz et al., 2014).

2. Усклађеност проблематике са коришћеном литературом *(до 200 речи)*

Истраживање показује високу усклађеност између теоријске проблематике и релевантне савремене литературе, ослањајући се на класичне концепте социјалне психологије и најновије студије из области интеракције човека и рачунара (HCI). Проблематика информационог социјалног утицаја и конформизма темељи се на фундаменталним радовима (Deutsch & Gerard, 1955), док се контекст вештачке интелигенције операционализује кроз савремене изворе који третирају AI као социјалног актера (Arora et al., 2021; Riva et al., 2022). Коришћена литература директно подупиरे хипотезе о антропоморфизму и усамљености као медијаторима, користећи радове водећих аутора у овој области (Epley et al., 2007, 2008; Waytz et al., 2010), што обезбеђује чврсту научну подлогу за испитивање разлика у реакцијама на људске и не-људске агенте.

Додатно, научна заснованост је поткрепљена применом НАВА–МАВА модела (Fitts, 1951; Glikson & Woolley, 2020), који омогућава теоријско разграничење између објективних и субјективних задатака. Литература обухвата и најновија истраживања из 2024. и 2025. године (Liang et al.; Ren & Xu; Niu et al.), што указује на актуелност нацрта и усклађеност са најновијим трендовима у дигиталној психологији. Овакав избор извора омогућава прецизно испитивање психолошких механизма који обликују поверење и одложене ефекте утицаја технологије, чиме се осигурава методолошка и теоријска кохерентност целог истраживања.

3. Циљеви научног истраживања *(до 500 речи)*

Један од циљева овог истраживања је адаптација и валидизација Скале психолошког антропоморфизма са AI (AI-PAS) у српском контексту (Shen et al., 2024). Први аспект истраживања подразумева превођење и адаптацију оригиналног инструмента, као и процену његове поузданости помоћу интерне конзистентности (Cronbach α и McDonald ω) и проверу факторске структуре конфирматорном факторском анализом. Поред тога, истраживање има за циљ испитивање конвергентне валидности скале, кроз анализу повезаности димензија психолошког антропоморфизма (личност, емпатија и ум) са екстраверзијом и пријатношћу по HEXACO моделу личности (Ashton & Lee, 2009), укључујући и њихове фацете, као и са емоционалном емпатијом (Davis, 1983). Истраживање ће такође испитати дивергентну валидност инструмента кроз анализу односа димензија психолошког антропоморфизма (личност, емпатија и ум) са искреношћу/понизношћу и савесношћу по HEXACO моделу личности (Ashton & Lee, 2009) и глобалним самопоштовањем (Rosenberg, 1965). На тај начин ће се утврдити да ли адаптирана скала поуздано и валидно мери перцепцију антропоморфних карактеристика AI у српском контексту, као и да ли различите димензије инструмента кореспондирају са релевантним личностним особинама и психолошким конструкцијама.

Такође, циљ овог истраживања је испитивање утицаја AI агената и људског на информациони социјални утицај испитаника приликом процене објективних стимулуса (Asch, 1956; Epley et al., 2007). Истраживаће се да ли постоје разлике у степену конформирања са AI у односу на људског агента, као и одложени ефекат ових агената на процене испитаника након уклањања стимулуса. Као и, биће анализирана расподела процена испитаника о тачности агената (AI, човек или ниједан од њих) у условима утицаја агената на излагање објективних стимулуса. Поред тога, истраживање има за циљ испитивање медијационих ефеката димензија психолошког антропоморфизма са AI (личности, емпатије и ума) у односу усамљености и склоности ка информационом социјалном утицају (Waytz et al., 2014). Кроз три независна медијациона модела процењиваће се утицај сваке димензије на везу између

усамљености и информационог социјалног утицаја, како би се боље разумели механизми којима перцепција антропоморфних карактеристика AI обликује социјално-когнитивне процесе.

Циљ овог истраживања ће бити и испитивање утицаја AI и људског агента на информациони социјални утицај испитаника приликом процене субјективних стимулуса (Asch, 1956; Epley et al., 2007). Истраживаће се да ли постоје разлике у степену конформирања са AI у односу на људског агента, као и одложени ефекат ових агената на процене испитаника након уклањања стимулуса. Поред тога, биће анализирана расподела процена испитаника о тачности агената (AI, човек или ниједан од њих) у условима утицаја агената на излагање субјективних стимулуса. Резултати пружају увид у механизме конформирања и перцепцију поузданости различитих агената (Waytz et al., 2014).

4. Очекивани резултати, научна заснованост и допринос истраживања *(до 200 речи)*

Ово истраживање фокусирано је на психометријску адаптацију Скале психолошког антропоморфизма са AI на српски језик и испитивање информационог социјалног утицаја вештачке интелигенције. Очекује се да ће адаптирана скала потврдити високу поузданост ($\alpha, \omega > .70$) и оригиналну факторску структуру, при чему ће склоност ка антропоморфизму бити позитивно повезана са екстраверзијом, пријатношћу и емпатијом, док ће негативну корелацију остварити са савесношћу, поштењем и самопоштовањем. Кроз експериментални део, студија предвиђа већи степен конформирања са AI агентом код објективних стимулуса, док ће код субјективних задатака примат имати људски агент, уз претпоставку да ће се код оба типа задатака задржати одложени ефекти утицаја. Научна заснованост истраживања почива на НАВА-МАВА моделу и теорији социјалне повезаности, чиме се продубљује разумевање медијаторске улоге антропоморфизма у односу између усамљености и социјалног утицаја. Теоријски допринос огледа се у првом контролисаном испитивању одложеног ефекта људског извора у субјективним проценама, док је практични значај изузетан за дизајнирање AI система за подршку у одлучивању (од медицине до креативних индустрија). Резултати ће омогућити бољу калибрацију поверења у технологију и препознавање профила корисника склоних некритичком прихватању или одбијању сугестија AI агената.

5. Примењене научне методе *(до 300 речи)*

Користиће се адаптирана Скала психолошког антропоморфизма са AI (AI-PAS; Shen et al., 2024), HEXACO-60 инвентар личности (Ashton & Lee, 2009), Скалу емоционалне емпатије (EEI-Q; Raboteg-Šarić, 2002) и Розенбергову скалу самопоштовања (RSSES; Rosenberg, 1965). Скала AI-PAS обухвата три димензије (личности, емпатије и ума) оцењене на петостепеној Ликертовој скали. Истраживање ће бити спроведено online на узорку од најмање 350 пунолетних испитаника са искуством у коришћењу AI алата. Учесници ће добровољно и анонимно попуњавати упитник након информисане сагласности. Обрада података укључује дескриптивну статистику, процену поузданости (Cronbach α , McDonald's ω) и конфирматорну факторску анализу (CFA) за проверу факторске валидности. Адекватност модела ће се процењивати индикаторима CFI, TLI, SRMR и RMSEA, уз примену метода MLR, WLSMV или DWLS. Биће испитане и конвергентна и дискриминативна валидност како би се проверила психолошка релевантност адаптираних инструмената.

Испитује се информациони утицај људског и AI агента у објективном задатку бројања белих тачака на црној позадини (8 визуелних стимулуса, 7 секунди излагања) (Riva et al., 2022). Студија има три фазе: базичну, са директним утицајем агената и одложени ефекат. Испитаници ће бити рандомизовано подељени у две групе. Узорак ће чинити 156 студента. Поред тога, биће процењен психолошки антропоморфизам са AI (AI-PAS; Shen et al., 2024) и усамљеност (UCLA-LS-S; Lacković-Grgin et al., 2002). Подаци ће се прикупљати уживо уз PsychoPy и обрађивати статистички (t-тестови, Хи-квадрат). SEM ће се користити за испитивање медијације психолошког антропоморфизма између усамљености и информационог социјалног утицаја, а отворени одговори биће анализирани квалитативно.

Испитује се информациони социјални утицај људског и AI агента у субјективном задатку процене осам визуелних стимулуса (Riva et al., 2022). Студија има три фазе: базичну, фазу директног утицаја агената и фазу одложеног ефекта. Испитаници ће бити насумично распоређени у две групе. Узорак ће чинити 156 студента. Подаци ће бити анализирани применом t-тестова и χ^2 теста у програму Jamovi, док ће отворени одговори бити анализирани квалитативном анализом садржаја.

Предложена тема се
прихвата неизмењена

ДА

НЕ

Конечан наслов теме
докторске дисертације

Ефекти људског агента и агента вештачке интелигенције на формирање информационог социјалног утицаја

ЗАКЉУЧАК *(до 100 речи)*

Предложена тема докторске дисертације је научно утемељена, теоријски релевантна и методолошки оправдана, са јасно дефинисаним предметом који преплиће класичне социјално-психолошке феномене са савременим изазовима дигиталне трансформације. Истраживање се ослања на релевантне теоријске

оквиру, попут НАВА–МАВА модела, и нуди темељну анализу информационог социјалног утицаја кроз компарацију људских и AI агената. Јасно образложени циљеви и хипотезе, који обухватају како валидацију Скале психолошког антропоморфизма са AI, тако и испитивање медијаторских ефеката усамљености и диспозиционих фактора личности, уверљиво указују на значај теме за даљи развој психологије у домену интеракције човек–машина.

Предложене експерименталне методе и извори података у потпуности су усклађени са строгим научним критеријумима, омогућавајући прецизно испитивање одложених ефеката утицаја и калибрације поверења у технологију. Дизајн истраживања, који укључује разликовање објективних и субјективних задатака, представља значајан иновативни искорак који доприноси теоријској и практичној примени AI система у подршци при одлучивању. Досадашњи рад кандидаткиње потврђује његову компетенцију за спровођење овако комплексног нацрта, те Комисија сматра да тему треба прихватити без измена.

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Број одлуке НСВ о именовању Комисије

818-01-4/26-3

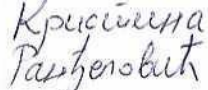

Датум именовања Комисије

9. 4. 2026.

Р. бр.

Име и презиме, звање

Потпис

Р. бр.	Име и презиме, звање	Потпис
	Др Стефан Ђорић, доцент председник	
1.	Психологија (Научна област) Филозофски факултет у Нишу (Установа у којој је запослен)	
2.	Др Кристина Ранђеловић, ванредни професор ментор, члан Психологија (Научна област) Филозофски факултет у Нишу (Установа у којој је запослен)	
3.	Др Ивана Педовић, доцент члан Психологија (Научна област) Филозофски факултет у Нишу (Установа у којој је запослен)	
4.	Др Марија Пејичић, доцент члан Психологија (Научна област) Филозофски факултет у Нишу (Установа у којој је запослен)	
5.	Др Оливера Радовић, ванредни професор члан Психологија (Научна област) Филозофски факултет у Косовској Митровици (Установа у којој је запослен)	

Датум и место:

11.5.2026. Ниш